

Det er klart, at ansøgerlandene kan have problemer på visse områder med at opfylde regelsættet fra tiltrædelsen. Der kan derfor som ved tidligere udvidelser blive tale om at forhandle overgangsordninger. Ansøgerlandene har rent faktisk i varierende grad anmodet om sådanne overgangsordninger, især når det drejer sig om de meget investeringstunge områder, direktiver på luft-, vand- og affaldsområdet.

På linje med resten af EU har Danmark under udvidelsesforhandlingerne lagt til grund, at eventuelle overgangsordninger skal være begrænsede i tid og rækkevidde samt være ledsaget af gennemførelses- og finansieringsplaner.

Meningen hermed er at presse ansøgerlandene til at yde en maksimal indsats for at opfylde miljøreglerne for tiltrædelsen. Det er vigtigt, at kandidatlandene opretholder tempoet i reformprocessen bl.a. for at bidrage til, at eventuelle overgangsordninger, især på miljøområdet, bliver så korte som muligt, da lange overgangsordninger kan vanskeliggøre udviklingen af EU's miljøpolitik.

Samtidig arbejder vi for at få ansøgerlandene til at prioritere en gennemførelse af EU's rammeloavgivning og regler til implementering af internationale konventioner i førtiltrædelsesfasen, rammeloavgivning, fordi dette er fundamentet for at kunne opfylde de mere specifikke dele af miljøreglerne, eksempelvis fastsættelse på baggrund af spildevandsdirektivets konkrete udlædningskrav for spildevandsanlæg. Det andet, altså de internationale konventioner, fordi EU's implementering af disse allerede gennemførte konventioner er grundlaget for EU's fortsatte rolle som dynamo i det globale og regionale miljø samarbejde.

Det er derfor særdeles vigtigt, at disse regler er på plads ved tiltrædelsen, og at man undgår overgangsordninger på disse områder. Forudsætninger for et fortsat stærkt EU på det globale og på det regionale niveau er, at EU kan optræde som en samlet helhed af lande og ikke er splittet op i flere forskellige grupper.

Endelig arbejder vi for at få inddraget ansøgerlandene i arbejdet med miljøintegration i EU's sektorpolitikker. Bæredygtig udvikling og sektorintegration er en hovedprioritet under det kommende svenske EU-formandskab, der i det hele taget har gjort miljø til et af de tre store områder ved siden af udvidelse og beskæftigelses synspunkter. Vi har et meget nært samarbejde med svenskerne på det her område.

Vores strategi for tiltrædelsesforhandlingerne stiller ansøgerlandene over for en kæmpe økonomisk og ressourcemæssig opgave. Vi arbejder derfor også for, at EU yder størst mulig økonomisk og ressourcemæssig bistand til ansøgerlandene.

Danmark er ikke bare den største bilaterale donor. Jeg er nødt til at sige det: Vi er *suverænt* den største bilaterale donor for ansøgerlandene på miljøområdet. Og det selvfølgelig flot, at vi giver, hvad vi bør, men det er mindre flot, at andre holder sig tilbage på det her område.

Jeg tror, en af grundene til, at vi har et så fornemt forhold til de central- og østeuropæiske lande, er, at det ikke bare er snak, men at vi også lægger økonomi til. Det er jo et ofte fremsat ønske her i Folketinget, at vi skal bruge pengene, hvor det virkelig giver mening, hvor vi virkelig får mest miljø for pengene, det tror jeg at jeg citerer korrekt. Her er jo netop et sted, hvor vi har vist, at det gør vi også, og jeg har meget svært ved at forstå de partier, der vil have, at vi skal gøre dette, men som så samtidig er negativt indstillet over for at hjælpe i Østeuropa.

Men det vil vi jo høre i løbet af debatten her i dag, når det drejer sig om at høre partierne. Det er også derfor, det er værdifuldt at høre, om vi virkelig er enige. Jeg håber, vi er enige, men det er jo vigtigt at høre, om der er tilslutning i de politiske partier herinde.

Vi har siden 1991 ydet støtte til den miljø-mæssige udvikling i de central- og østeuropæiske lande. Alene fra 1997 til 2000 er der ydet 1,5 mia. kr. i miljøstøtte til ansøgerlandene. Den danske miljøstøtte fungerer i høj grad som løftestang for EU-midler. Vi har et fremragende samarbejde med Europa-Kommissionen på det her område. Vi virker som en løftestang for dens midler og for internationale lånemidler. Ofte er det igangsættelsespengene, der er afgørende for, at det lykkes, og det er dér, Danmark har en rolle.

De første års støtte var karakteriseret ved en bred indsats i Østeuropa. Indsatsen skete for at afhjælpe en række presserende forureningsproblemer. Siden 1997 er vores strategi blevet ændret. Indsatsen går i stigende grad ud på at støtte de østeuropæiske ansøgerlande i deres bestræbelser på at gennemføre EU's krav på miljøområdet samt opfylde deres internationale miljøkonventioner.

Et vigtigt aspekt har også været inddragelse af det civile samfund. Vi arbejder derfor for at ansvarliggøre den private sektor og inddrage